

BIBLIOTEKA

854-1
A 73

Fatos
Arapi

Më vjen
keq
për Jagon

- Poezi -

Fatos Arapi

albin

891.533-1

RECEIVED
FEB 10 1964
U.S. AIR FORCE
HEADQUARTERS
WASHINGTON, D.C.

SSH-1
A73

Fatos Arapi

ME VJEN KEQ
PER JAGON

- poezi -

BIBLIOTEKA E
BASHKIS GJIROKASTER

NR INV

538/16

albin

1994

Më vjen keq për Jagon Fatos Arapi
Kopertina Azis Karalliu
Radhim kompjuter Teodora Naçko
Art grafik Blerina Bala
Botues Albinform

Më vjen keq për Jagon

*Më vjen keq për Jagon:
kaq shumë fyerje,
kaq shumë poshtëtime,
kaq shumë neveritje.
Në fund të fundit,
për një Desdemonë;
në fund të fundit,
për një arap Venediku.
Më vjen keq për Jagon:
në fund të fundit,
nga shkaku i një shamije
prej asgjëje.*

Një oqean përçmimi në sytë tuaj...

*Kur në bukën e përditshme vrasin Zotin,
me gjak perëndish vaditin themelet e tempujve të
tyre.*

Në sytë e njeriut loti ndjen tradhëti.

Liria juaj ndjen tradhëti prej vetëvetes.

Më vjen keq për Jagon.

1976

Oh, që paskemi të gjithë...

*Oh, që paskemi të gjithë
diçka prej Don Kishotit!
E shohim tek endet nëpër kurmin tonë
si një kokërr gruri
në tulle të dheut.*

*I imtë.
I mirë.*

*Mbi Rosinantin tërë dregëza
u sulet mullinjve të erës:
e Sançon thërret,
e Dylqinës i përбетohet.*

*Nënqeshja e tij e pafajshme,
lulubeçkë prilli, bulëzon syve tanë.*

*Ai në kurmin tonë endet,
tragjik,
njerëzor,
e prandaj i madh.*

1969

Kur lozim me vetveten né, poetët...

*Kur lozim me vetveten né,
s'u ngjajmë berave
që kërcejnë prillit pranë nënave,
deleve;
s'u shëmbëllemë valëve
që puthen midis shkumëve,
të bardhave.*

*Kur lozim me vetveten né,
kur lozim né - poetët!
Se botës më s'i duhemi,
pa s'ka kuptim t'i truhemi...*

*Dhe lozim me vetveten né...
Edhe u ngjajmë... Kujt? - Oh!
Po unë s'di më
të tjerë të lozin përmbi dhé
me tragjedinë e tyre përgjithnjë,
si me vetveten lozim ne - poetët.*

1968

Më vjen për të qeshur me tragjeditë

*Më vjen për të qeshur me tragjeditë:
zgavra të vjetra e të njoma fare.
Kalbur tutje nëpër lashtësitë,
na përshëndesin me dorë përpara.*

*Bërthama legjendash janë prapë aty.
Paçka që ty s'të shkoka në mendje,
paçka që ti, ndofta, tani
vetë tragjedi e rëndomtë më qenke...*

*Në sy tragjeditë e mia kam parë:
dhe më vjen për të qeshur
dhe më vjen për të qarë.*

1972

Ku të varros?

*Me ty në duar, me ty në duar,
e ftohtë, e vdekur, ku të varros?
Dku në mendje? - Ti s'ke pranuar.
Diku në shpirt? - Dot s'të gropos.*

*Shkoj nëpër tokë, shkel nëpër kohë,
dy gisht varr për ty dot s'i gjej.
Kthehem e hyj në pikë të lotit -
aty të lëshoj, të vendos... e të preh.*

1972

Për gjithë dashuritë

***Për gjithë dashuritë jam unë këtu:
i tëri plagë e përsëri diell.
Shtypur e rrahur e ndohtur gërrdhu -
e përsëri nder.***

***Jo një feniks, milionë feniksë
tek unë shkrumbohen përditë...
Ju thoni lindja? Më e tmerrshme vdekja e tyre...***

***Për gjithë dashuritë
në vdekje fenikse këtu i mbërthyer.***